

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 3Co/42/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201863  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118201863.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, právne zastúpeného JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, so sídlom Floriánska 19, Košice, proti žalovanej: E.. I. R., F.. XX. XX. XXXX, T. Š. XX, XXX XX R. Š. - P., o žalobe žalovanej na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/129/2014, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 22. 11. 2018, č. k. 10C/8/2018-144 takto jednohlasne

### rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zamietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/129/2014 a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie mal preukázané, že Okresný súd Prešov rozsudkom pre zmeškanie č.k. 11C/129/2014-103 z 21.5.2014 zaviazal žalovanú a jej bývalého manžela O.. E. R. na zaplatenia istiny vo výške 58.970,02 eura s úrokmi z úveru vo výške 6,39% ročne od 29.12.2012 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy taktiež od 29.12.2012 do zaplatenia titulom neuhradenia pohľadávky zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.6.2008. V danom prípade mal súd prvej inštancie za preukázané splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, keďže žalovaní sa napriek doručeniu výzvy na vyjadrenie sa k žalobe a poučeniu o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrili. Žalovaná voči predmetnému rozsudku podala odvolanie, v ktorom namietala nemožnosť rozhodnúť predmetný spor rozsudkom pre zmeškanie, keďže zmluva uzavretá so žalobcom obsahuje neprijateľné podmienky a to konkrétne podmienky obsiahnuté v čl. V bod 1, bod 3, bod 7 a v čl. VI bod 7 (ustanovenia o zodpovednosti za omeškanie prekračujúce kogentnú právnu úpravu o ďalších 25 % p.a., ustanovenia o zosplatnení v dôsledku neuhradenia zmluvnej pokuty, ustanovenia o samotnej zmluvnej pokute i ustanovenia o rozhodcovskej doložke). Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 14Co 82/2014-126 zo dňa 18.06.2015 napadnutý rozsudok potvrdil dôvodiac, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo určujúcim to, či zo žalovanou namietaných neprijateľných zmluvných podmienok si žalobca uplatnil nároky v predmetnom konaní. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neuplatňoval nároky v rozhodcovskom konaní na základe namietanej neplatnej rozhodcovskej doložky, neuplatňoval zmluvnú pokutu, skutkovo netvrdil, že by sa zosplatňoval poskytnutý úver v dôsledku neuhradenia zmluvnej

pokuty, resp. že by sa uplatňovali nároky zo zodpovednosti za omeškanie prekračujúce kogentnú právnu úpravu o 25 % p.a. a zo žaloby bolo zrejme, že žalobca sa domáhal riadneho úroku z úveru vo výške 6,39 % p.a. a úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a., mal za to, že namietané neprijateľné podmienky samé o sebe nemali vplyv na posúdenie uplatnených nárokov, a teda nie sú prekážkou pre rozhodnutie veci rozsudkom pre zmeškanie. Na základe uvedeného rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 21.05.2014 č.k. 11C 129/2014-103 nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.06.2015 č.k. 14Co 82/2014-126, dňa 11.11.2015.

3. Súd prvej inštancie mal taktiež z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/129/2014 za preukázané, že rozsudkom č.k. 28C/129/2014-158 z 30.11.2015 bola žaloba (v predmetnom spore žalovanej) o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 4.7.2008 ako aj o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej dňa 4.7.2008 na str. č. 4, čl. V., v bode č. 6. zamietnutá z dôvodu, že o pohľadávke (v prejednávanej veci žalobcu) bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C/129/2014-103. Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 28C/129/2014-158 z 30.11.2015 bol odvolacím súdom potvrdený rozsudkom č.k.5Co/39/2016-182 z 4.10.2016. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 227/2017 bolo zistené, že žalovaná podala dňa 20.09.2017 žalobu voči žalobcovi o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve č. XXXXXXXX/XXXX a o určenie neplatnosti zmluvných odplát s tým, že v tejto veci bolo konanie zastavené uznesením zo dňa 18.7.2018 pre nedostatok procesných podmienok, a to pre res iudicatae. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.8.2018.

4. Zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 31.10.2017 adresovaného žalovanej vyplýva, že odbor ochrany spotrebiteľa posúdil na základe žiadosti žalovanej úverovú zmluvu uzavretú so žalobcom dňa 04.07.2008 s tým, že uviedol, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá obsahuje popísané neprijateľné zmluvné podmienky. V závere je konštatované, že stanovisko je len odporúčaním a vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný právny charakter. Právomoc rozhodovať konkrétne spory má súd, ktorý je vo svojom rozhodovaní nezávislý a na ktorý sa má právo obrátiť. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že o dôvodoch obnovy sa oficiálne dozvedela v podstate zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti zo dňa 31.10.2017. Neoficiálne sa o existencii neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré teraz namieta v podanej žalobe na obnovu konania, dozvedela po súdnom konaní 11C 129/2014, konkrétne keď s právnym zástupcom preberala podanie odvolania voči rozsudku vo veci 11C 129/2014.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie na vec aplikoval ustanovenia § 397, §399, §400, §403 ods. 1,2, § 406, §409,§411 ods.1 a § 414 Civilného sporového konania (ďalej len „CSP“) a vec právne posúdil tak, že žalovanou uvedený dôvod na povolenie obnovy konania a to existencia stanoviska MSSR zo dňa 31.10.2017 nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. a) CSP, keďže ide o skutočnosť, ktorá neexistovala v čase pôvodného konania. Zároveň však súd prvej inštancie uviedol, že sa jedná iba o nezáväzný názor MSSR na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve medzi sporovými stranami, avšak takéto stanovisko nie je spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Poukaz žalovanej na rozhodnutie Ústavného súdu SR 11/2016 z 7.2.2018 súd považoval za právne irelevantný z dôvodu, že s uvedeným konaním nesúvisí, keďže rieši súlad ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou. Vo vzťahu k dôvodu na povolenie obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. b) CSP súd prvej inštancie uviedol, že sa jedná o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, avšak označila dôkaz, ktorý z objektívnych dôvodov nebolo možné vykonať, pričom žalovaná v pôvodnom konaní svoju povinnosť tvrdenia nespĺnila a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že žaloba na obnovu konania nepredstavuje opravný prostriedok, v ktorom je možné namietať nesprávne právne posúdenie veci. Záverom súd konštatoval, že nie je splnená ani podmienka včasnosti podania žaloby na obnovu konania z dôvodu, že žalovaná túto podala až po uplynutí trojmesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty, keďže o skutočnostiach ktoré považovala za dôvod na povolenie obnovy konania sa preukázateľne dozvedela už v čase podania odvolania voči rozhodnutiu 11C/129/2014. Existenciu neprijateľných zmluvných podmienok žalovaná tvrdila aj v žalobe o zdržanie sa výkonu záložného práva, ktorú podala dňa 23.4.2014 a taktiež aj v žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o určenie neprijateľnosti zmluvných odplát podanej dňa 20.9.2017. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie posúdil žalobu na obnovu konania za neopodstatnenú, a preto ju zamietol.

6. Voči predmetnému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná namietajúc nesplnenie procesných podmienok, porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne zistenie skutkového stavu z dôvodu, že neboli vykonané navrhnuté dôkazy, taktiež z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj z dôvodu, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a taktiež mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež namietala zaujatosť sudkyne, keďže mala za to, že vydaním napadnutého rozhodnutia došlo ku krytiu neodborného a nespravodlivého rozhodnutia súdu vydaného v konaní pod sp.zn. 11C/129/2014. Mala za to, že zo strany sudkyne nedošlo k detailnému preštudovaniu podaní žalovanej a táto nebola pripravená na pojednávanie v predmetnej veci, pričom vydala rozhodnutie, ktoré je v prospech „len úžerníckych veriteľov“. Namietala, že súd z úradnej povinnosti nepreveril zmluvu žalovanej s veriteľom. Poukázala na skutočnosť, že z bodu 1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaná namietala len neprijateľné podmienky uvedené v zátvorke, pričom žalovaná v žalobe o obnove konania popísala o neprijateľných zmluvných podmienkach celý bod B žaloby, kde na 4,5 stranách opísala neprijateľné zmluvné podmienky. K začiatku plynutia lehoty žalovaná uviedla, že dňa 15.2.2018 po jej zisteniach na internetovej stránke štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti E. D.- Q. nadobudla poznanie, že pri vydaní rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/129/2014 zo dňa 21.5.2014 došlo k porušeniu zákona. Na základe uvedeného žalovaná nesúhlasila s tým, že súd poukázal na doručenie stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR k neprijateľným zmluvným podmienkam a od tohto dátumu posudzoval začiatok plynutia subjektívne lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Uviedla, že súd nepresne uviedol jej vyjadrenia na pojednávaní a taktiež ani matematicky neoveril presnosť číselných údajov uvádzaných v jednotlivých podaniach strán sporu. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 402/2013 z 19.6.2013 a na aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka na zmluvy o úvere v spotrebiteľských vzťahoch. Má za to, že zmluvný vzťah medzi ňou a žalobcom obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a veriteľ používa nekalé obchodné praktiky, pričom poukazuje na to, že súdy majú na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok prihliadať z úradnej povinnosti aj bez námietok spotrebiteľov. Napadnutým rozhodnutím malo dôjsť zo strany súdu k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Žiadala, aby odvolací súd poskytol ochranu ohrozenému spotrebiteľovi pred úžerníckymi aktivitami veriteľa a ním pripravovanými dražobnými klamlivými konaniami. Uviedla, že je úlohou súdov, aby zabezpečili, že nekalé podmienky nebudú spotrebiteľa zaväzovať. Vzhľadom na vyššie uvedené zdôraznila, že opakovane podáva návrh na obnovu konania, keďže má za to, že zmluva medzi žalobcom a žalovanou je neplatná a preto sa možno domnievať, že aj výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. K výroku o náhrade trov konania uviedla, že súd neobjektívne a nepresne konštatoval jej finančnú situáciu, keďže je rozvedená a stará sa o štyri deti, pričom musí splácať finančné záväzky z minulosti, z uvedeného dôvodu odmieta platiť úžerníckemu žalobcovi trovy konania

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 1.2.2019 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolaniu žalovanej uviedol, že táto za odvolacie dôvody označila takmer všetky zákonom stanovené dôvody, avšak ich nijako neodôvodnila. K námietkam voči zákonnej sudkyňi uviedol, že ani tieto neboli nijakým spôsobom objektivizované a k tvrdeniu, že sudkyňa si ani neprečítala podania žalovanej uviedol, že s uvedeným nie je možné súhlasiť, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia sa súd vysporiadal s argumentáciou žalovanej. Zároveň poukázal na bod 28 napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd jasne konštatoval, že dôvody uvádzané žalovanou nepredstavujú dôvody na povolenie obnovy konania.

8. Žalovaná v replike uviedla, že namietala zaujatosť zákonnej sudkyne so zreteľom na jej vzťah k sporu dôvodiac, že táto si neprečítala detailne jej podania a nedbalým konaním v predmetnej veci ohrozila priebeh spravodlivého konania. Namietala, že došlo k odmietnutiu jej návrhov na preverenie konania žalobcu aj vzájomných plnení medzi sporovými stranami ako aj to, že sudkyňa si neprepočítala matematickú správnosť finančných požiadaviek veriteľa popisujúce vzájomné finančné plnenia a fakty z obsahu žaloby žalovaného. Žalovaná žiadala, aby sa súd oboznámil s jej podaniami a aby z úradnej moci podrobil predmetnú zmluvnú dokumentáciu medzi žalobcom a žalovaným súdnej kontrole a predbežnému právnomu posúdeniu. Uviedla, že popiera všetky skutkové tvrdenia protistrany a trvá na všetkých jej predložených tvrdeniach. Mala za to, že žalobca nemá žiaden protiargument k tomu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a jediný argument, ktorý uvádzajú je dátum podania žaloby na obnovu konania. Uviedla, že o práve chrániť si svoj majetok a strechu nad hlavou sa dozvedela z vysielania rádia Lumen v relácii Občan z roku 2014 a priebežne sa dozvedala relevantné

informácie. Zúčastnila sa aj prednášky o nebankových spoločnostiach a ich praktikách v zasadačke E. vo R. R.. Po oboznámení sa s tým, že môže žiadať analýzu jej úverovej zmluvy od Ministerstva spravodlivosti sa rozhodla bojovať o jej právo nepreplácať úžerníkom peniaze. Za termín, od ktorého je potrebné počítat' trojmesačnú subjektívnu lehotu na podanie žaloby označila deň 15.2.2018, keďže ako spotrebiteľ neznalý právnych predpisov zbierala informácie len priebežne, a preto sa ochrany svojho práva domáhala až v čase, keď mala komplet zistenia, čo bolo práve dňa 15.2.2018, preto mala za to, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19Co/59/2018 z 10.5.2018, ktorým súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že nariadil neodkladné opatrenia, ktorým uložil povinnosť žalobcovi ako aj spoločnosti C. a.s. zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Záložnej zmluvy zo dňa 4.7.2008 a to až do právoplatného skončenia vo veci samej, pričom konanie vo veci samej spočíva v rozhodnutí o žalobe (v predmetnom konaní žalovanej) doručenej Okresného súdu Prešov dňa 22.1.2018, ktorou sa žalovaná domáha zdržania sa úkonov smerujúcich k realizácii výkonu záložného práva podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2008 zo Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam v obci R. R., kat. úz. R. R. podľa LV č. XXX a č. XXXX, určenia, že právne úkony žalovaného v 1. rade (v predmetnom konaní žalobcu) smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam v obci R. R., kat. úz. R. R. podľa LV č. XXX a č. XXXX sú neplatné, určenia, že zmluvné podmienky dojednané medzi žalobkyňou (v predmetnom konaní žalovanou) a žalovaným v 1. Rade (v predmetnom konaní žalobcom) podľa Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2008 sú neplatné, určenia, že úverová zmluva č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2008 je neplatná, určenia, že žalovaný v 1. rade (v predmetnom konaní žalobca) má nárok na plnenie od žalobkyne (v predmetnom konaní žalovanej) za úver podľa Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 04.07.2008 vo výške reálne požičanej istiny rovnej 66 313 Eur a priznania finančného zadosťučinenia žalobkyňi (v predmetnom konaní žalovanej) vo výške 3000 Eur. Záverom uviedla, že odmieta platiť akékoľvek trovy konania žalobcovi podľa § 257 CSP.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Skôr ako však odvolací súd pristúpil k preskúmaniu veci na podklade odvolania podaného žalovanou, posudzoval odôvodnenosť žalovanou podanej námietky zaujatosti sudkyne v kontexte ust. § 49, v spojení s § 52 a § 53 ods. 3 CSP.

11. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

12. Podľa § 54 ods. 2 CSP, o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní.

13. Podľa § 53 CSP, lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

14. Zákonná sudkyňa k námietke žalovanej uviedla, že túto považuje v plnom rozsahu za nedôvodnú. Tvrdenia žalovanej označila za okolnosti spočívajúce v postupe sudcu, resp. jej rozhodovacej činnosti, ktorá nie je dôvodom na vylúčenie z prejednávania veci. Strany sporu ako aj právny zástupca sú sudkyňi známe iba z prejednávanej veci a nemá k nim žiadny pozitívny ani negatívny vzťah. Taktiež nemá záujem ani na určitom spôsobe skončenia sporu, na výsledku sporu nie je zainteresovaná, preto na jej strane nie sú žiadne okolnosti odôvodňujúce jej vylúčenie z prejednávanej veci.

15. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené a na skutočnosť, že žalovaná v námietke zaujatosti vytýka, že sudkyňa nebola na pojednávanie pripravená, že sa nedostatočne oboznámila s podaniami žalovanej, že ich nesprávne interpretovala ako aj námietkami voči jej rozhodnutiu, ktorým zamietla jej žalobu a tým podľa slov žalovanej „bráni úžerníkov a bráni svoju kolegyňu sudkyňu vrátane Okresného súdu Prešov na úkor spotrebiteľa“, nadriadený súd posúdil uvedené námietky ako námietky voči procesnému postupu sudkyne ako aj voči jej rozhodovacej činnosti, na ktoré sa podľa § 53 ods. 3 CSP neprihliada. Čo sa týka

namietaného vzťahu zákonnej sudkyne k veci, je nevyhnutné poukázať na to, že o vzťah k veci ide v prípade, ak sudca má záujem na určitom výsledku predmetného konania. V uvedenom prípade odvolací súd nemal za preukázanú existenciu záujmu sudkyne na výsledku sporu. Uvedený spor sa jej osobne nedotýka a zároveň všetky námietky žalovanej smerujúce voči sudkyňi spočívajú len v jej postupe a spôsobe rozhodnutia, preto ich nadriadený súd posúdil ako irelevantné a na námietku žalovanej podľa § 53 ods. 3 CSP neprihliadal ani o nej nerozhodoval.

16. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

17. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

18. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich, v ktorej sa vec v súčasnosti nachádza, súd skúma, či je obnova konania procesne prístupná (či existuje dôvod na povolenie obnovy konania, či žaloba bola podaná včas, či smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustné, či ho podala oprávnená osoba,...), teda súd skúma splnenie procesných podmienok uvedených v zákone, pričom žalobu na obnovu konania v tejto fáze buď povolí alebo ju zamietne. Až v druhej fáze konania, teda po povolení obnovy konania sa vec opätovne prejedná a súd vydá nové rozhodnutie vo veci.

19. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktorý sa zameriava súd v prvej fáze, je tvrdenie o existencii dôvodu na povolenie obnovy konania, konkrétne v predmetnom prípade existencia žalovanou tvrdených skutočností týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, a ktoré sú spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci ako aj to, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ.

20. Procesná prípustnosť žaloby je podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania nemal žiaden podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť takéto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel. Dôvodom na povolenie obnovy konania vyplývajúcim zo žaloby je tá skutočnosť, že súd neprihliadol na neprijateľné zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXX uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 4.7.2008, pričom existenciu uvedených neprijateľných skutočností konštatovalo Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré predmetnú zmluvu preskúmalo na podnet žalovanej. Uvedené stanovisko označila žalovaná za skutočnosť, ktorú nemohla predložiť v pôvodnom konaní a ktorá je spôsobilá pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odvolací súd k uvedenému poznamenáva, že o existencii neprijateľných zmluvných podmienok žalovaná mala vedomosť už v pôvodnom konaní, o čom svedčí skutočnosť, že voči rozsudku, ktorý napadla obnovou konania, podala aj riadny opravný prostriedok a to odvolanie, v ktorom namietala existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. K existencii neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve uzatvorenej medzi sporovými stranami zaujal stanovisko Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 14Co 82/2014-126 zo dňa 18.06.2015, ktorý konštatoval, že žalobca si voči žalovanej neuplatnil nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, preto rozhodnutie napadnuté

odvolaním žalovanej ako vecne správne potvrdil. Na základe uvedeného existencie neprijateľných zmluvných podmienok nepredstavuje novú skutočnosť týkajúcu sa predmetu pôvodného konania, ktorú žalovaná nemohla uplatniť v pôvodnom konaní, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že o existencii neprijateľných podmienok vedela, keďže uvedenú skutočnosť v pôvodnom konaní aj namietala v rámci odvolacieho konania. Zároveň odvolaciemu súdu je zrejmé aj to, že odvolací súd v konaní vedenom pod sp.zn. 14Co/82/2014 predmetnú zmluvu preskúmal aj z toho hľadiska, či sa žalobca domáhal voči žalovaným plnenia z titulu neprijateľných zmluvných podmienok, pričom dospel k záveru, že súdom priznaný nárok nemá základ v neprijateľných zmluvných podmienkach. Na základe uvedeného odvolací súd nemal za preukázanú existenciu dôvodu na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP.

21. K uvedenému odvolací súd uvádza, že dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa ust. § 397 CSP, nie je vecná nesprávnosť rozhodnutia (por. uzn. NS SR sp.zn. 4Cdo 83/99, uverejnený v periodiku Zo súdnej praxe 15/2000) z čoho je možné ďalej vyvodiť, že ani v prípade, ak by obnovou napadnuté rozhodnutie spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným, v tom čase už existujúcim rozhodnutiam všeobecných súdov v obdobných veciach samo o sebe to dôvod prípustnosti obnovy konania nezakladá. Rovnako ani iný spôsob posúdenia totožnej právnej otázky neskorším rozhodnutím všeobecného súdu vydaným v inej veci nečiní z takéhoto rozhodnutia dôvod zakladajúci prípustnosť obnovy konania v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. (obdobne v Stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR Z 8.9.1982)

22. Konanie na obnovu je konaním smerujúcim k odstráneniu nedostatkov v zistení skutkového stavu. V danom prípade však ide o namietané právne pochybenie, čo je ďalší dôvod pre nevyhovenie podanému návrhu na obnovu. V súdnej praxi sa totiž ustálil názor, že nie je dôvodom na obnovu konania, ak iný orgán verejnej veci posúdi právnu otázku riešenú v súdnom konaní inak. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 8. 1997 (R 105/1998), kde súd vyslovil názor, že právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom (Ústavným súdom, ministerstvom a pod.) než procesným súdom, ktorý prejednal vec v rámci právomoci, nie je spôsobilým dôvodom obnovy konania.

23. Na základe vyššie uvedeného nemožno považovať stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve za dôvod na povolenie obnovy konania, keďže uvedenou vecou sa zaoberal samotný procesný súd v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove sp.zn. 14Co/82/2014, do ktorého právomoci patrí posúdenie zmluvných podmienok podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento orgán dospel k odlišnému právnomu názoru ako ministerstvo, ktoré vydalo nezáväznú stanovisko.

24. Čo sa týka námietok žalovanej, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jej námietkami voči samotnej výške pohľadávky priznanej napadnutým rozhodnutím, keďže súd zaviazal žalovanú v napadnutom rozhodnutí na zaplatenie 58970,02 Eur, napriek tomu, že jej bol poskytnutý úver vo výške 66388,- Eur, pričom žalobcovi uhradila sumu 25835,- Eur. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že uvedenými skutočnosťami sa súd prvej inštancie ani nemohol zaoberať, nakoľko predmetný spor o povolenie obnovy konania bol len v jej prvej fáze, v ktorej sa skúmajú podmienky na povolenie obnovy konania, pričom žalovaná ako jedinú skutočnosť pre povolenie obnovy konania uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, čo vyplýva zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Čo sa týka nesprávneho priznania pohľadávky žalobcu, žalovaná však nepredložila žiaden dôkaz, ktorý nemohla predložiť v pôvodnom konaní a ktorý by preukazoval možnosť vydania priaznivejšieho rozhodnutia v jej prospech, teda priznania nižšej pohľadávky žalobcu ako mu bola priznaná napadnutým rozhodnutím a to napríklad dôkaz o tom, že zaplatila vyššiu sumu ako bola deklarovaná v pôvodnom konaní. Všetky žalovanou tvrdené skutočnosti majú právny základ v tom, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, avšak k uvedenému odvolací súd už vyššie zaujal svoj právny záver.

25. Čo sa týka námietky žalovanej, že finančné nároky žalobcu sú bez právneho titulu, nakoľko zmluva o úvere je absolútne neplatná a že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný, odvolací súd k uvedenému uvádza, že v prípade, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, neplatnou je len táto podmienka a nie celá spotrebiteľská zmluva, preto v prípade, ak sa žalobca domáhal plnenia od žalovanej na základe úverovej zmluvy, pričom príslušný súd v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 14Co/82/2014 dospel k záveru, že plnenie, ktoré bolo žalobcovi priznané nebolo plnenie vyplývajúce z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemožno nárok

žalobcu posúdiť ako plnenie bez právneho titulu. Čo sa týka výkonu záložného práva o uvedenom spore bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 28C/129/2014-158 z 30.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/39/2016-182 z 4.10.2016. Čo sa týka námietok žalovanej voči priebehu dražby a určaniu ceny nehnuteľností, táto aby bola ústavná musí byť vedená v súlade so zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ktorý v ustanovení § 12 upravuje podmienky za akých sa žalovanej doručí znalecký posudok týkajúci sa určenia ceny predmetu dražby a v akej lehote môže vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadne žiadať vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom. Uvedené námietky však nie sú relevantné pre konanie o žalobe na obnovu konania.

26. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemal za preukázanú ani existenciu dôvodu podľa § 397 písm. e) CSP, keďže uvedený dôvod spočíva v existencii právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany sporu zároveň záväzná. Žalovaná v žalobe iba poukázala na uvedený dôvod, avšak nijako bližšie ho nešpecifikovala, teda neuniesla ani bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno. Súdu nie je zrejmé, že by existovalo rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie záväzná pre strany sporu, ktorý by bol v rozpore s rozhodnutím Okresného súdu Prešov napadnutého žalobou na obnovu konania, preto aj uvedený dôvod na obnovu konania považoval za nepreukázaný

27. Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom a to, že neexistuje dôvod spôsobilý na povolenie obnovy konania, odvolací súd sa nezaoberal ďalšími zákonnými podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby súd žalobu na obnovu konania povolil a to napríklad včasnosťou podanej žaloby na obnovu konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, nakoľko dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s §255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Čo sa týka aplikácie ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu k náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nezistil zo spisu žiadne predpoklady, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP pričom status žalovanej ako spotrebiteľky, sám o sebe, ako uviedol aj Ústavný súd Českej republiky v náleze III.ÚS 3725/13 z 10.04.2014, dôvody hodné osobitného zreteľa nezakladá.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).